

[Jacob Sørensen.]

bindelse med valg af formand for borgerrepræsentationen, hvor man som i de øvrige kommuner går over til at vælge borgmester, i dette tilfælde kaldet formanden, for en 4 års periode i stedet for en 1-årig periode, er naturligvis i orden, og med hensyn til magistraten, hvor man også vælger for 4 år efter forslaget i stedet for 8 år som nu, kan vi også fra venstre tilslutte os forslaget. Der har jo været megen kritik af, at de nuværende borgmestre dels var valgt for en 8 års periode, dels kunne vælges uden at være valgbare i kommunen til rådene.

Med hensyn til den kompetencefordeling, der skabes mellem borgerrepræsentationen, magistraten og udvalgene, er det tilfredsstillende for os, at det i forslaget klart tilkendegives, at det er borgerrepræsentationen, der er højeste myndighed i alle sager, Men udvalgenes stilling alene som rådgivende for borgerrepræsentationen uden nogen medvirken i forvaltningsarbejdet kan måske komme til at virke utilfredsstillende. Man kunne tænke sig, at det ville være hensigtsmæssigt, i lighed med hvad der er gældende i andre kommuner, også de 3 magistratskommuner i provinsen, at give udvalgene opgaver i forvaltningen og derved styrke det folkevalgte element og være med til at give udvalgene et bedre erfaringsgrundlag for deres rådgivning af borgerrepræsentationen. Det må være noget meget vigtigt, at så mange som muligt af borgerrepræsentationen får føling med og indsigt i hele det kommunale service- og forvaltningsområde.

I de senere år har det vist sig, at der er stigende interesse blandt borgerne såvel i Københavns kommune som andre steder i landet for at få kendskab til og blive delagtiggjort i, hvad der sker i ens kommune og nok specielt i det distrikt, hvori man bor. I København har dette som bekendt givet sig udslag i oprettelse af lokalråd, som har fungeret i nogle år. Dette forslags § 52 tager sigte på, hvis borgerrepræsentationen ønsker det, at oprette en anden form for lokalråd, nemlig såkaldte bydelsråd for nærmere afgrænsede distrikter, formentlig valgt i forbindelse med valg til borgerrepræsentationen. Vi ønsker fra venstre ikke at tage afstand fra en sådan tanke, idet vi altid er positive og imødekomme over for ændringer, der kan imødekomme borgernes ønske i retning af så mange medvirkende borgere som muligt i hele vort samfunds forvaltning. Men før vi kan give

vor tilslutning til tanken, ønsker vi at kende indholdet, og vi kan derfor ikke acceptere den bemyndigelsesform, som § 52 indeholder, men ønsker i loven præciseret, hvad bydelsråd er, og hvilken kompetence de kan opnå. På dette punkt må vor tilslutning derfor afvente, at indenrigsministeren kan klargøre disse spørgsmål.

Med disse bemærkninger kan jeg i øvrigt tilsige vort partis positive medvirken ved lovforslagets behandling i udvalget.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan tiltræde, at bestemmelserne om Københavns kommunes styrelse i det væsentlige bringes i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder for landets andre store bykommuner, og vi kan stort set tiltræde lovforslaget. Vi har dog visse bemærkninger til enkelte af lovforslagets bestemmelser, som vi gerne ønsker ændret, og som vi håber vi under udvalgsbehandlingen kan få ændret.

Det er for det første § 2, stk. 3, hvoraf det fremgår, at et flertal i borgerrepræsentationen kan sætte enhver sag, der vedrører kommunen, under forhandling. Vi mener, den bør udvides, sådan at også mindretallet får en ret til at få en kommunal sag, som har deres interesse, behandlet på det offentlige borgerrepræsentationsmøde.

Det er endvidere § 15, stk. 2, hvor man har den regel, at man nærmest kun skulle indkalde stedfortrædere, når medlemmerne har været væk i 2 måneder, eller man på forhånd kan se, at de vil være væk i 2 måneder. Det mener vi er forkert. Det bør være sådan, at den gruppe, der har en mand, der ikke kan give møde, kan tage stilling til øjeblikkeligt at få indkaldt en stedfortræder, hvis de mener, det er fornødent for at følge med i arbejdet i udvalget.

For det tredje er der lovforslagets § 20, stk. 4. Vi ønsker principielt, at alle udvalgsmøder gøres offentlige, men kan det ikke accepteres af et flertal her i det høje ting, så mener vi i hvert fald, det må være rimeligt, at alle borgerrepræsentationens medlemmer har adgang til udvalgsmøder, og at de også kan deltage i debatten og komme med deres indlæg i udvalgsmøderne. Der kan være sager, der har deres interesse, og vi mener, det må være rimeligt, at også partier og grupper, der ikke er repræsenteret i et udvalg, har mulighed for at møde op i vigtigere udvalgsmøder.